

aramotiti. Mi tam beremo: „Mi ne potrebujemo nemških fabrik, za nas kmete bi bilo brez njih bolje.“ — Mi tu samo vprašamo: Kakšna pa je bila Polzela pred več leti? Marsikateri se še dobro spominja, kako je plemenita g. Pongraz plačeval 25 do 30 krajcarjev za težavno celodansko delo in zadovoljni smo morali biti. Poglejmo pa sedaj! Kakor hitro se je tovarna ustanovila, takoj smo vsi imeli boljši zasluzek in marsikateri delavec si je za to, kar je v tovarni zasluzil, kupil že majhno domačijo. Posebno pa trgovci in krčmarji so si za denar, ki so jim ga večinoma nanosili tovarniški delavci, sezidali lepe in velike hiše. Pa tudi rokodelci si na tisti način zgradili hiše in rokodelska poslopja in potlej se se od tovarne obrnili, ali poglejmo njihovo zadnjo pot — vse grakom živigat in žabam gost!

Slavni dež. odbor pa bi vprašali in prosili, naj si tisti sij enkrat ogleda „delovanje naše občine. Mi plačujemo 195% davka, ali slabših cest in mostov gotovo ni v nobeni občini na Štajerskem. Črez moče je že celo nevarno hoditi! Naša 4 razredna šola še dozdaj ni plačana in občina je nam naložila že drugo. Mi nismo nikakor zoper šolo in bi nas samo veselilo, da bi se takaj naši otroci naučili prav lepih in koristnih reči, posebno ker tovarna zmiraj večja postaja in delavec, ki je le količaj zmožen nemškega jezika, tam veliko več zasluzi. Tudi naši trgovci, krčmarji in obrtniki bi ne bili postali tako premožni, ako bi samo slovenski znali. Tudi našim kmetom nemški jezik pride prav, ko se hmelj prodaja. Zato tudi zahtevamo, da se naši otroci v šoli tudi nemško naučijo, da si pozneje boljše in lažje kruh zasluzijo. Marsikateri pošilja svoje otroke od tukaj v mesto, da se več naučijo. Ali mi, ki otroke potrebujejo tudi doma za delo in v mestu ne moremo za nje plačevati, moramo svojo deco pošiljati le v takajšno slovensko šolo in nobenemu otroku ne bo priložnost dana, da bi se doma le nekoliko naučil nemški, in to bi bila velika škoda. Učitelji bi tudi ne mogli vsakega prvega hoditi po svoj lepi zasluzek, ako bi se ne bili nemško naučili. Zakaj pa ste zdaj, učitelji, nemškemu podaktu tako nasproti? Mi to vemo! Vi kratko malo želite, da bi mi neumni ostali!

Op. ur. Naprednjaki, združite se ter zahtevajte v svojih šolah odločno poduk v nemškem jeziku in poslužite se našega nasveta v tej številki, v katerem je razvidno, kako morate postopati, ako hočete doseči nemški poduk.

En izmed mnogih.

Od Sv. Antona v Slov. gor. Vsem naprednim obč. predstojnikom v premislek. V vašem cenj. listu Štajercu ste pred kratkim povdarjali, da si nekateri prvaško-klerikalni časniki na podel način prizadevali, nekatere napredne župane zaničevati zavojjo njih pisave in nemškega uradovanja. To se je zgodilo tudi v št. 38. Domovine v dopisu „Sv. Anton v Slov. gor.“. Priznamo, da slovenskemu kmetu na deželi ni dana priložnost, da se veliko nauči, da izvrši višje šole, da se popolnoma v pravilno nemščine nauči, ali temu ni krv kmet, temveč — pomanjkljivi nemški poduk. Ali kaj se je naučil, to mu je v čast, ako se te zmožnosti v nemščini poslužuje, čeravno ga za to zaničuje podla prvaško-klerikalna banda. Mlečobnemu, zagrizenemu potepuhu od Sv. Antona v Slov. gor., ki je v omenjeni številki Domovine tako nesramno in surovu napadel zaslужnega moža, bodi tu povedano, da se je ta zagrizeni fantič le s pomočjo nemščine in nemških šol povdignil do boljšega kruha. Naj torej le Boga zahvali in naj ne krati in ne zavida, če tudi drugi nemški znajo in govorijo. Naj se tudi v zanaprej izogiblje takim neosnovanih in nesramnih napadov, drugače se lahko zgodi, da kaj toprega skupi za svojo vročkernost. Mi tu omenjam, da poznamo dosti klerikalnih obč. predstojnikov, ki so zagrzeni Slovenci in črtijo vse, kar je nemške narodnosti. Ti modrinjanji so se podučevali na trdno narodni podlagi in poglejte jih le od blizu, kaki duševni revčekti so tisti! Če kaj slovenski napišejo, ne veš, ali je to slovenski ali japonski, tako slabo je to se stavljeno. In ta podle duše hočejo nas zaničevati zavojjo slabe nemške pisave, med tem ko sami v slovenskem uradovanju še slabše pišejo? Mi pozivamo vse napredne župane: Uradujte le tudi v

nemškem jeziku, bodite ponosni, da znate nekaj več kakor navadni tepec, kažite vselej, da ste si pridobili nekaj zmožnosti tudi v drugem jeziku. Preskrbite si izvrstno knjigo „Gemeinde-secretär“, ki jo dobite v vsaki knjigotrgovini v Ptaju, Celju in Mariboru, tam najdete vse, česar vam je treba v nemškem uradovanju in bodite prepričani, da svet zahteva dandanes naprednost, ki vam bo vselej le v ponos in čast. Mi starini izkušeni napredni župani pa ne dovolimo, da nas podučuje kak neizkušeni, mlečezobni, klerikalni fantič o naših dolžnostih, njih napade po klerikalno-prvaških cunjah pa bomo vselej z vso brezobzirnostjo odbili. Ljudstvo, oklepni se naprednjaštva, iznebi se nedostojnega klerikalnega jarma. Klerikalci te, ljubi kmet, obrtnik in delavec, hočejo imeti za bitega, ne umnega, neizšolanega, brez omike, da te po tem na povodcu imajo ter delajo s teboj, kakor se jim poljubi.

Dopisi iz Koroške.

Iz Radiž v celovški okolici. Dragi Štajerc, sprejmi enkrat tudi od našega hriba par vrstic, saj imaš pri nas bralcev dovolj, ki radi zvedo kaj novega. Blizu poldrugo leto je, odkar so tukaj neki gospodje ustanovili toli „potreben“ katoliški-izobraževalno društvo. Pred ustanovitvijo so romali od hiše do hiše, da dobijo več udov na limanice. Nekateri so pripovedovali o lepih kujigah, drugini zopet o petju, stariem „babikam“ pa o neki bratovščini itd. S tem so jih res nekaj nalovili. Ali večina tukajšnjih pametnih in naprednih kmetov je takoj spreviedela, da iz te moke ne bo tečnega in okusnega kruha ter se jim možato pokazali „fige“. Eden, ki je namestnik ustanovitelja tega društva, se pa nam kar smili. Ima pač veliko opravkov. Vsako nedeljo mora biti na mestu, da porazdeli med ljudstvo po sv. meši pobožni in „častivredni“. Mir, ki je kupljen večjelj za tiste belice, ki jih nanosijo stare „babike“ v društveno blagajno. Omenjeni možičelj ima tudi veliko postranskih skrbi, a zakaj bi ne, saj bo menda tudi kmet postal in nam preskrbel na Radižah mlekmarni, kakov se čuje, že po veliki noči. No, radovedni smo že, če se bo mleko vozilo ali nosilo. Pot odtod je dobro uro navzdol in kamenit, do Celovca pa imamo tri ure hoda. In potem, kje se tu le mleko dobi, saj ga pri več kmetih še za kavo ni! Tudi muzika beli temu gospodči glavo, kajti on je pevovodja. „Tamburice“ je baje že precej izšolal, ali tisti mu nočejo več brnkat. No, s pevci mu gre boljše, ti ga ubogajo. Pri nekem pogrebu jih je celo postavil na tukajšnjem pokopališču pred tukajšnjo cerkvenco pevce, da so jim zapeli na ušesa „žalostinko“, kakovše še nikdo dozdaj ni slišal. To vam je bila res „žalostna žalostinka“! Pa brez zamere!

Iz celovške okolice. Še dokaj mirno je tu bilo pri nas, dokler k nam ni prišel iz Ljubljane žalostno zasloveli dr. Brejc. Mi kmetje na Koroškem znamo skoro vsi nemški in smo na to ponosni, ali ta nepridiprav nas mirne Korošce le šunta in šunta proti uradom, češ, naj nagajamo uradnikom s tem, da zahtevamo od njih slovensko uradovanje. Ta človek ima veliko nemirov na vesti! Mi ga tu ne potrebujemo, mi ga nočemo poznati, mi smo zadovoljni s svojimi sodedi Nemci in Brejček naj se vrne tja, odkod je prišel, v prihodnje ga nažemo kakor cucka, če se še drzne k nam priti na šuntat.

Najnovejše politične vesti.

Zvišanje plače kat. duhovščini. V budžetnem pododseku se je že dovolila kongrau t. j. zvišanje plače kat. duhovščini, kijo seveda morajo plačati itak že preobloženi davkoplačevalci. Poslanec dr. Steinwender je poročal, naj se v dodokle župnikov in dekanov vračunijo tudi dohodi ki so zaradi davkovih kmetij, gozdov, vinogradov, ali ta predlog je bil odklonjen. Za napredne stranke v drž. zbornici pa bo pri splošni razpravi veljalo: Nikako zvišanje plače kat. duhovnikom, ako se nasprotov ne dovoli zakonska reforma.

Državni zbor. Ministerski predsednik baron Gautsch je zadnjega marca nenačoma poslal poslance domov in sklical za en tened kranjski

deželni zbor, ki se ima baviti s splošno volilno preosnovou za kranjski dež. zbor. Do 27. aprila bodo državni poslanci obhajali velikonočne počitnice, včlic temu vlečjo tudi zdaj 20 K na dan.

Rusija. Na Ruskem so žalostne razmere. Ta velikanska država, ki je že v Evropi večja kakor vse zahodne evropske države skup, hira vsled nezadovoljnih prevratnih življov, puntajo se tam celo vojaki. Omike v Rusiji skoro nobene nai, kaj je, to je le luščina brez jedra. In kako tam carski kozaci nastopajo proti ljudstvu! Otroke, dekleta in dečke neusmiljeno more, na tisoč jih zaprejo, v ječah mučijo in končno ustreljijo. In vse to se godi v tisti državi, kjer je mirovni car neomejen vladar! V nevarnem trenutku je car sicer ponudil ljudstvu ustavo, ali obenem je zatrdiril, ko so se nekoliko pomirili duhovi, da nova ustava ne sme krajšati njegevega samoublastva, avtokratije. Volitve v dumo (sedajni ruski drž. zbor) so se izvršile v redu. Durnovo, minister notrajinj zadev, je trinog, ki hoče le s krijo in silo vladati. To mora prenehati in car mora z djanji pokazati, da ima istinito voljo mirno in pravično vladati. Najhujša rak-rana Rusije pa so samoublastni in podkupljivi višji russki uradniki. Ta žalostni pojav se more le takrat izboljšati, ako si russka vlad izogni uradnike, ki so zvesti ter se zavedajo svojih dolžnosti. Rus je po svoji naravi slab uradnik, nasproten prostovoljni disciplini. Dokler so v odličnih in najvišjih uradih bili možje nemškega rodu, predvsem Balti, je bila v zahodnih krajih Rusije uprava kolikor toliko nepokvarjena in znosna. Ali zdaj so jih potisnili v kot in podkupnost se je pokazala v vseh uradih russke uprave. Ljudstvo se zavoljo tega punta in zadnja žalostna leta, žalibog, niso za to veliko in nesrečno državo še zadnja krvava leta.

Spodnještajerske stvari.

Koliko je mar slovenski hujskajoči višji duhovščini, ako „Štajerc“ miroljubne duhovnike hvali? Črez leto se pripeti dostikrat iz ene ali druge fare, da imamo priložnost z veseljem poročati o nekaterih res miroljubnih duhovnikih. To si ljudstvo samo šteje v čast ter se veseli, da se še, hvala Bogu, v današnjem žalostnem času najdejo duhovniki, ki se drže svojega sv. poklica. Pa čujte! Neverjetne izkušnje nas uče, da ravno takrat mirna duhovščina, ki živi s svojimi farani v miru in slogi, nima miru od svoje višje duhovščine. Večkrat se mora tak siromak zaradi svojega mirnega obnašanja v svoji tari ostro zagovarjati, ker se mu potem očita, da drži z Nemci ali z napredno stranko. Iz tega je razvidno, da na Spodnjem Štajerskem hujskajoča duhovščina, ki dela nemiri in preprič med ljudstvom, v Mariboru več velja kot kak miren, pošten duhovnik. Bralci, to so resne besede, ki izvirajo od dobro podučene in zanesljive strani. Ker so klerikalni listi dozdaj brez moči delovali proti Štajercu in vse: pričnice, misijoni, spovednice, grožnja s peklom in z zadnjo uro je ostalo na naše vrle naprednjake brez uspeha, so se zdaj lotili drugega, morda še bolj nesramnega sredstva, da šuntajo žene proti možu, otroke proti očetu in s tem kalijo mir v familijah in netijo preprič. Cela klerikalna društva hujskajo zoper svoje sosedne in občinske korporacije in vse to na povelje višje duhovščine! To je žalostno, nizkotno in podlo, to ni častno in možato, zlasti za duhovski stan ne! Kam plove? Zakaj peša vera?

Državna volitev. Za ranjim drž. poslancem Žičkarjem je ravnokar razpisana nova volitev, ki se bo vršila dne 29. maja, ožja morebitna volitev pa bo 1. junija t. l. Voljni okraji so: Celje, Vransko, Gornji grad, Laško, Šoštanj, Konjice, Slovenski gradec, Ptuj, Ormož, Šoštanj, Rogatec, Šmarje pri Jelšah, Brežice, Kozje, Sevnica, Ljutomer, Zg. Radgon. V občinah se voli doma, središča volitve je Celje. Mi vam bomo naše misli naznani v prihodnji številki. Naprednjaki, pripravljalje se že zdaj za to, da vas klerikalno-prvaška stranka ne oslepari. Natančneje v prihodnji številki.

Pijana ženska. V Mariboru so pripeljali na policijo neko neznano žensko, ki se je veliko nalezla alkohola. Tam je kmalu vsled pjanosti umrla.

Maščevanje. Pekovski vajenec Čuš v Ptiju se je s tem hotel maščevati nad svojim mojstrom, da pod polil s petrolejem in potem užgal. Policija je ptička spravila pod ključ.

Ponesrečil se je v Prymovi tovarni v Polzeli v Savinski dolini delavec V. Čempirek. Nesrečno je vtaknil roko v stroj, ki mu je odtrgal en prst.

Najden mrlč. V Sayinji pri Celju so našli utonjenega mizarja A. Kožela.

Kaplan se je ponesrečil. Pred malo dnevi se je peljal na spoved šentlorenški kaplan na dravskem polju. Konj se je med vožnjo splašil, kaplan se je zvrnil na tla in se močno poškodoval.

Zaprli so pri okrožnem sodišču v Celju 72 letnega prevžitkarja Val. Mechle iz Svetine pri Celju zavoljo raznih svinjarj.

Detomor. V stranišču braslovške šole so našli v mlaki mrtvo novorojeno dete. Zavoljo detomora sumničijo neko strastno tamoznjo klerikaliko.

Središča gospodarska zadruga je ravnokar pristopila k nemški centralni kmetijski družbi v Gradcu, da ložej razproda svoje pridelke. Prvaško-klerikalna zadruga se je le s težkim srcem odločila za ta korak. Ali kjeft je kjeft? Tukaj ti, ljubi kmet, naši pravki in klerikalci kažejo, če tudi nehotne in neradi, da spodnejštajerski posestniki morejo le z nemškimi odjemalci shajati, kajti far nič ne kupi in prvaški dohtar tudi ne — zato ta korak, drugače bi bila zadruga v Središču — fu!

Brzovlak je povozil mladeniča I. Valiča od Sv. Marka pri Ptiju, ko je šel nekoliko vinjen preko žel. proge obiskat svojega brata v Moškanjih.

Požar. V Slov. Bistrici je požar uničil tovarno na izdelovanje bučnega olja, ki je bila lastnina g. župana Stiegerja. V nevarnosti so bile tudi sosednje hiše.

Okraini odbor ptujski opozarja tudi letos vse posestnike, ki imajo njive tik okrajnih cest, naj naročijo otrokom, da zbirajo kamenje in je spravijo na okrajno cesto na tisti prostor, ki ga bo cestar odkazal. Za vsak kubičen meter nabranega in k okrajni cesti spravljenega kamena bo okraini odbor poplačal 2 K. Zbirajte torej pridno s svojih njiv in travnikov kamenje in bote spoznali, da vam to bo v veliko korist in posnemajte g. graščaka na Ebensfeldi, kajti ta gospod pušča že leta in leta vsak kamen z njiv pobrati in ima lep dobiček in hasnovito polje.

Naveličal se je živiljenja dragonec Anton Cegnar ter se je blizo Maribora vrgel pod brzovlak, ki mu je odtrgal glavo.

Zavoljo ženske. V Spodnjem Dupleku v gostilni Stefana Gmajnara je lušna kelnerca, in kelnerce so navadno prav postrežljive in zanjubljene stvarce. Tako je bilo tudi tam. Ko je prišel v gostilno posestnik Mašek ter se je začel muzati okoli dekleta, je gostilničar začel afirati in nastal je preprič. Mašek je Gmajnara mahnil s palico čez glavo, ta pa ga je na to iz panske obstreliš, da je moral v bolnišnico.

Antonjevski tambaruši. Muziko bi radi imeli ti naši klerikalci, zabavali bi se tudi radi, ali vselej le na — tujo kožo, na tuj račun. Tako se nam na pr. farani od Sv. Antona v Slov. gor. vedno pritožujejo, da njihov kaplan feha po fari za tamburice novemu tamburaskemu društvu. Ako hoče kaplanček, da bi se mu brenkalo, naj si to sam plača, farmani imajo kravovo prisluženi denar za najnovejše potrebe.

Občinske volitve. Pri Sv. Janžu na Vinski gori pri Velenju je zdaj, hvala Bogu, tudi že dokaj pametnih mož, ki ponosno povdarjajo svoje napredne misli in to so storili tudi pri zadnjih občinskih volitvah. Tisti možje spoštujejo vse časti vrednega in obč. priljubljenega svojega župnika, a za prihodnjči si brezobzirno prepovedujejo, da se kaplan iz Dobrne vmešava v njihovo občino in v njih volitve. Kje je v sv. pismu napisano, da se je Kristus vdeleževal volitev? Kako so zdaj nekateri duhovniki predzrnji, to je že malo odveč!

Olašča pri oroznih vajah. Domobransko ministerstvo je ugodilo vsestranskim željam in prošnjam kmetov ter določilo, da bodo v prihodnjči neaktivni vojaki, ako so pri

poljedelskem delu, zlasti ob setvi in žetvi doma nujno potrebni, takrat k vajam poklicani, kadar doma ni toli nujnega dela. Postava pride sicer še le drugo leto v veljavu, ali domobrantsko ministerstvo je tudi letos že naročilo pristojnim vojnim poveljništvtom, naj upoštevajo prošnje kmečkih vojakov ter jim kolikor mogoče pomagajo.

Zopet ena. Pri Sv. Benediktu v Slov. gor. je prišla narodna trgovina Horvatova na kant. Mi se pa čudimo, kako je to mogoče, ker je ravno pri Sv. Benediktu vse narodno in klerikalno in Horvat je tudi narodnjak. Zakaj ga, vi zviti narodnjaki, niste podpirali, da mu rešite živiljenje? O vi navihani klerikalci, kadar treba pomoč izkazati, takrat ste slepi in gluhi in lepo stisnete repek med noge. Horvat pa naj zdaj premislja, kaka je njegova stranka. Tudi pri Sv. Tomažu prede hudo nekemu klerikalnemu trgovcu. Lejte, kako poka v klerikalno-prvaških trgovinah na vse strane!

Maribor. Nove klerikalno-prvaške štacune se širijo tudi v Mariboru. Ni še dolgo, da je tam otvoril novo trgovino Gniušek, zdaj pa zopet beremo o otvoriti nove prodajalne Šepc v Mariboru, Burgplatz. To je tisti Šepc, ki ima tudi v Ormožu trgovino. Nam se zdi, da mariborski trgovci k temu razširjanju klerikalno-prvaških trgovin še z zaprtimi očmi gledajo. Mi pa opozarjam Mariboržane, bodite na straži, dokler še čas. To naj bo tudi naprednjakom v okolici v pominilek.

Nesreča v kamnolomu. Na Iakovskem vrhu pri Ljutomeru se je v kamnolomu Jerneja Veršiča odtrgala plast zemlje in podsula domačo gospodinjo Alojzijo, ki je tam s svojima hčerama odkopavala kamen. Bila je takoj mrtva.

Velikonočno streljanje. Tolikokrat se svari in opominja, naj se ali opusti velikonočno streljanje, ker je nevarno in se pripeti vsako leto veliko nezgod, ali naj se pri streljanju previdno ravna. Stariši in obč. župani, te nesreče imate dostikrat vi na svoji vesti, torej svarite, da se letos zopet kaj hudega pri streljanju ne zgodi!

Gozd je gorel. Šolarji, ki so šli pred kratkim iz šole pri Sv. Ožboltu domov, so si potoma v gozdu igrali z žvepleniami in gozd začigali. Zgoreli so kaki 3 ha gozda in sicer samo mladega smrekovega nasada.

Turnska ura in še drugo. V Zg. Ročiči, v fari sv. Ane na Kremperku, so že l. 1893 pokojni mestni dekan in tamoznji rojak volili nad tisoč gold. za turnsko uro, zdaj pa ne vidimo ne ure, ne denarja! Pred leti so bile okoli cerkve za starčke in druge ljudi klopi, zdaj pa jih tam ni. G. župnik, kdo bi imel za prvo in drugo poskrbeti? Tamošnja občina pa naj se vendar le malo sramuje za svoje slabe obč. ceste, zlasti za tako imenovani cerkveni klanec. Kedar le količaj deži, ja tam toli blata, da bi tam človek ne le škornje, noge, sapo, temveč celo dušo zgubil. Blagor mu, komur je mogoče ob deževnem času izogniti se tega klanca, drugače bi lahko celo živiljenje pripovedoval o „krasot“ Slov. goric. Kamnolom imajo pred nosom, v svoji fari, druge sosednje skrbne občine si ga tam kupuju in odvažajo na dom za ceste, na Kremperku pa nič in nič! Ali ni tako?

Vinski sejem v Gradcu se bode vršil 24. in 25. in 26. aprila v mestni tržnici. To je jasno za vinorence, ki še niso prodali svojega vina. Tja posljete vzorce svojega vina ali v steklenicah, ali v sodčkah, najbolje je seveda, ako se posestniki sam potrudijo v Gradec in sam svoje blago prodaja. Ako pa ne more priti, potem prevzame tudi tržna uprava prodajo vina in tem služaju se ji plačata 2% prodajne cene. Omenjam, da je preskrbljeno za olajšavo pri užitniškem davku in za znižanje poštnine, ako se blago proda in vrne nazaj. Steklencice, stopselne, kištice, in slamenate obvoje vam na zahtevo po lastni ceni pošlje tržna ugrava (lobliche Marktverwaltung — Graz). Slaba, mešana in nezdrava vina so izključena. Omenjena tržna uprava pošlje tudi vsakemu na zahtevo tržni red in pismeno pojasnilo.

Koroške vesti.

Ljubeznivi mož J. Mihelič v Grafenbergu je tako surov pretepel svojo ženo, da je vsle ran umrla. Moža so zaprli.

Samomor. Rudar M. Zusner v Beljah skočil v Dravo in utonil.

Lušnega župnika imajo v neki fari v Obde okolici. Blizu farovža je gostilna, tam s vsemi km zapeljivo sladko vince in točita je še bolj najmanj člivi natakarici s Kranjskega. Mlad farci vsega teg lesa, ima občutno srce — no in kranjsko lovanja s rice imajo tudi rade kaj zeganjan. Pred tem pa n kim se je pred to gostilno pobil neki pikakor nji z vsemi zvonovi se mu je zvonilo ob pog Ker Ko pa je pred par tedni na škednu kap zapeljuje žlak zadebla nekega domaćina, tistemu žravnike „slovesnega“ zonenja ni dovolil!

S pametjo se je skregal župnik v Žravnike pri Celovcu. Pred kratkim je na prižnici dajati udeleno zoper tiste, ki niso podpisali polredno lep zakonski reformi, da so že vsi mislili, da moramo pamet. V šoli pa je pred nedolžnimi ter njive psoval njih starše ter dejal: „Kateri želen te niso podpisali, so vsi hudičevi!“ To je lep Pri nauk, g. župnik! Pomilujemo vas, še bolja se od farane zavoljo vas!

Tatinska tercijalka. V Beljaku je v vseh tra mežner prijet neko 17letno dekle, ko je krvini ne denar iz nabiralnika. Navadno je celi predresu, n pobožno klečala in oči zavijala, ko pa je šel mih legab h kobilu, pa je kradla. Črez veliko noč borat narehalo kašo.

Razne stvari.

Ženske vojaki. V Kolumbiji v Združenja ameriških državah se je zbrala počasi končin zra nija ženskih vojakov. To so večinoma hujje potr domačih posestnikov, ki hočejo pokazati, da ženske ravno tako sposobne za vojaški ovju kakor moški, samo če so dobro oborožene. Na mestu kompanija je nastopila pred kratkim javno se v ljudmi, ki so se seveda čudili takim vojaki ker se vajam.

Žajfa (milo) bo dražja. Avstrijski tovarni, da ki izdelujejo žajfo, so sklenili, da prihobesejo bodo vsakih 100 kg žajfe za eno krono. Ena prodajalica, pozneje baje ceno še bolj povisila.

Hud vihar. Blizu Amerike so tako im prevelvani „Skupni otoki“ in tam je na morju morje razlilo po otokih in kakih 10.000 ljudem prišlo ob živiljenje.

Ropar v kovčegu. V Vitoriji na Lašči pred kratkim neka služkinja prosila sobjirati ravnatelja nekega bogatega denarnega zavetehi naj ji za nekaj dni skrije velik kovčeg s gnezdom v njeni hiši. Gospa je privolila. Ko so eissling vlekli kovčeg v hišo, je domač pes začel pfelstecknansko lajati okoli njega. Domaci so pravice, ki odprli zabolj in tam je bil skrit oborožen malo ki bi bil po noči gotovo umoril ravnatelja, ki ženo ter oropal blagajno. Roparja in sluzarskat so izročili sodišču.

Vrla dekla. V Pragi je pred par dnevi nesenci 87 letna služkinja Marija Gans, ki je celih sedem let pridno služila pri eni in isti hiši. Takih poštejejo pa je zdaj jako malo!

Otok in kača. Neka angleška gospa, ki obvar dalje časa živelja v Indiji, pričuje v časenici slediči resnični dogodek. Pred sosegajo hišo Kak sedelo vsako jutro majhno indijsko dete osi se jedlo svoj zajterk: v mleko nadrobiljeni kriječ s Otrok je bil vedno vesel ter se sam s seboj ponesovarjal. Ko pride neko jutro bliže, opazi dosvra prestrašena, kako žre strapena kača krijeti ko tača iz otroške skledice, dočim jo dete na tem bije z žlico po glavi ter ji smehlje se gondi ku „Bobberi, bobberi!“ (Ni lepo, ni lepo!) Tsluži kača se ni dala motiti, temveč je mirno dadi kri sebreba mleko, a ko se je nasilita, odplazilacnej je v bližnji grm. Stala sem ves čas kakor deko d menela, nisem se upala ganiti, ker bi lahko tolik jezila kačo, da bi ugriznila otroka. Še-le, kevju st kača izginila v grmovje, pozvala sem ljudi, ko vel so jo poiskali in ubili. Ko je otrok za toliko se vedel, je začel britko jokati ter pripovedoval dnu je kača že več dni hodila mu pomagat mimo za pit.

Tobaka so vkradli neznanzi zlikovci vi upre bačni tovarni v Zagrebu za 50.000 K.

Veliko bolj imajo v mestu Edinburgu Angleškem. Te so se tako strašansko razplodili da plavajo celo po vodi in jo okužujejo da prebivalci vsled tega umirajo za vročino bolezijo. Zacherlin nič ne pomaga.